

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКЕ СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 11 0 У 034737 24 Увп
Бањалука, 15.01.2025. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу судија Свјетлане Кнежевић, председника вијећа, Татјане Ступар и Едине Чупељић, чланова вијећа уз учешће Ане Матић, записничара, у поступку по захтјеву Д. П. из Б., (у даљем тексту: подносилац захтјева), за заштиту слобода и права зајамчених Уставом Републике Српске, одлучујући о захтјеву подносиоца за ванредно преиспитивање рјешења Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 034737 23 Уз од 27.3.2024. године, у сједници вијећа одржаној дана 15.01.2025. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаним рјешењем одбијен је као неоснован захтјев подносиоца за заштиту слобода и права појединаца зајамчених Уставом Републике Српске, повријеђених рјешењем Окружног јавног тужилаштва Бањалука број Т13 0 КТП 0060145 23 од 16.5.2023. године и рјешењем Окружног јавног тужилаштва Бањалука број Т13 0 КТП 0063812 23 од 03.4.2023. године.

Према становишту нижестепеног суда датог у образложењу побијаног рјешења нису испуњени услови из одредбе члана 53 Закона о управним споровима („Сл. гласник Републике Српске“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС) за усвајање захтјева подносиоца, с обзиром да је, када су у питању рјешење Окружног јавног тужилаштва Бања Лука број Т13 0 КТП 0060145 23 од 16.5.2023. године и тврдње подносиоца захтјева о повредама права и слобода зајамчених Уставом Републике Српске у вези наведеног рјешења, против овог рјешења подносилац захтјева, као оштећени, поднио приговор Главном републичком јавном тужиоцу, који је рјешењем број Т12 0 КТПР 0001712 23 од 28.8.2023. године одбијен као неоснован, што значи да је подносилац на наведено рјешење имао и искористио правну заштиту. У погледу рјешења Окружног јавног тужилаштва Бањалука бр. Т13 0 КТП 0063812 23 од 03.4.2023. године, којим је одбијена као неоснована притужба подносиоца захтјева против наредбе о неспровођењу истраге Окружног јавног тужилаштва Бањалука бр. Т13 0 КТ 0063812 23 од 27.02.2023. године, суд је оцијенио да подносилац захтјева ниједним доказом није доказао да су му наведеним рјешењем учињене повреде права и слобода загарантоване Уставом Републике Српске. Такође, с обзиром на одредбу члана 46б став 1 и 3 Закона о кривичном поступку Републике Српске („Сл. гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 51/21, у даљем тексту: ЗКП РС) оцијенио је неоснованим наводе подносиоца да му је ускраћено право на жалбу на рјешење Главног окружног јавног тужиоца од 03.4.2023.

године. Указао је и да у поступку пред Окружним јавним тужилаштвом Бањалука, доношењем напријед наведених рјешења по притужбама подносиоца захтјева, нису повријеђена његова права и слободе из одредбе члана 14 Устава Републике Српске. Нису повријеђене ни одредбе члана 16 став 1 и 2 Устава Републике Српске јер му је омогућено право на дјелотворан правни лијек, о којем је одлучивано од стране надлежних органа, а то што подносилац захтјева није био задовољан одлукама надлежних органа, није у вези са његовим правима и слободама из наведене одредбе Устава Републике Српске. На тај начин су донесене наредбе о неспровођењу истраге биле предмет преиспитивања према одредбама ЗКП РС као и рјешење Окружног јавног тужилаштва о одбијању притужби које је било предмет преиспитивања од стране Републичког јавног тужилаштва, те из проведених поступака произлази да нису утврђене никакве неправилности и незаконитости наведених аката. Оцијенио је паушалним наводе подносиоца захтјева о повреди права и слобода зајамчених чланом 23 Устава Републике Српске јер у захтјеву не указује у чему се огледају и на који начин су иста повријеђена, нити су на ту тврдњу приложени докази, док наводи у правцу повреде одредбе члана 39 Устава Републике Српске, који се односе на тврдњу да је одлуком послодавца, без да је дао сагласност, подносилац премјештен на радно мјесто које не одговара његовој стручној оспособљености, могу бити релевантни код оспоравања одлуке послодавца, али нису релевантни, нити доводе у питање повреду права и слобода по овом члану код доношења одлука надлежних тужилаца по кривичној пријави подносиоца захтјева против руководиоца Одјељења за заштиту на раду, противпожарну заштиту и заштиту животне средине у наведеном предузећу и против лица које је руководилац Фонда здравственог осигурања од којег се тражило достављање информација везано за статус подносиоца пријаве. Подносилац захтјева је користио своје право доношења кривичних пријава, а надлежни тужиоци су поступајући по пријавама, након прикупљених информација и утврђеног чињеничног стања донијели наредбу о неспровођењу истраге дајући за то образложења, након чега је подносилац захтјева користио своја права на доношење притужбе против одлуке надлежног тужиоца које су одбијене рјешењем Главног окружног тужиоца, уз јасна и децидна образложења за сваки поједини навод из притужбе, тако да не стоје наводи из захтјева да је наведеним одлукама Окружног јавног тужилаштва Бањалука, дошло до повреде права и слобода подносиоца захтјева из претходне одредбе Устава РС.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање побијаног рјешења подносилац захтјева наводи историјат поступка, битан садржај поднесака из истог указујући и на садржај притужбе од 05.5.2023. године Главном тужиоцу Окружног јавног тужилаштва Бањалука, те детаљно образлаже сва дешавања која су претходила доношењу захтјева за заштиту слобода и права зајамчених Уставом Републике Српске повријеђених рјешењима Окружног јавног тужилаштва Бањалука број Т13 0 КТП 0060145 23 од 16.5.2023. године и број Т13 0 КТП 0063812 23 од 03.4.2023. године. Наводима прилаже доказе и образлаже на који начин је дошло до повреде права која је навео у захтјеву. То су права зајамчена Уставом Републике Српске и то: у одредби члана 14-понижавајуће поступање према њему као раднику са инвалидитетом, члан 16-право на заштиту својих права у поступцима и право на изјаву у кривичном поступку, члан 23-право на увид и добијање података о њему из евиденције тужилаштва и послодавца, члан 39-право на рад и слободу рада (принудни рад код послодавца) и члан 40-право на заштиту на раду које није добио од Централног одбора за здравље и заштиту на раду „Е.“ (Централни одбор), а ни од тужилаца Републичког ни Окружног јавног тужилаштва. Посебно наводи да је нижестепени суд злонамјерно навео да му је била осигурана друга заштита, а није навео која, да се у његовом случају не може говорити о повреди његових зајамчених права, да ниједним доказом није доказао да су повријеђена његова права и

слободе зајамчене Уставом Републике Српске, да није могао имати својство оштећеног лица, већ искључиво својство подносиоца пријаве и да није повријеђено његово нити лично нити имовинско право. Сходно наведеном затражио је да овај суд испита све његове наводе и поднесене доказе и донесе закониту одлуку штитећи Устав Републике Српске.

У одговору на захтјев Окружно јавно тужилаштво по в.д. Главног окружног јавног тужиоца Сеада Жерића наводи да у поступности остаје код одговора број [...] од 05.10.2023. године и број [...] од 07.02.2024. године, односно сматра да је у предмету број Т13 0 КТП 0060145 23 Окружно јавно тужилаштво у потпуности провело поступак законито и у складу са својим овлашћењима, при чему ни на који начин нису повријеђена права и слободе подносиоца захтјева. Дана 24.4.2023. године тужилац Хана Враћешевић је донијела наредбу да се неће спроводити истрага по пријави Д. П. од 14.02.2022. године против Д. Ч., руководиоца Одјељења за заштиту на раду, противпожарну заштиту и заштиту животне средине у ЗП „Електрокрајина“ а.д. Бањалука, да је Д. П. дана 05.5.2023. године Главном тужиоцу Окружног јавног тужилаштва Бањалука изјавио притужбу на поменуту наредбу, а иста је одбијена као неоснована рјешењем број Т13 0 КТП 0060145 23 од 16.5.2023. године, против којег је именовани дана 07.8.2023. године поднио приговор Главном републичком јавном тужиоцу који је рјешењем број Т12 0 КТП 0001712 23 од 28.8.2023. године приговор одбио као неоснован. Дакле, у конкретном предмету су предузете све радње у складу са одредбама Закона о кривичном поступку, у оквиру овлашћења тужилаца, при чему је подносилац захтјева искористио своје право на подношење притужбе Главном тужиоцу Окружног јавног тужилаштва Бањалука, као и приговора Главном републичком јавном тужиоцу.

Размотривши захтјев, одговор на захтјев, побијано рјешење и цјелокупне списе предметне управне ствари, на основу одредбе 39 ЗУС, одлучено је као у изреци пресуде из следећих разлога:

Предметни захтјев за заштиту слобода и права појединаца зајамчених Уставом Републике Српске, који је на тражење нижестепеног суда јасно определијелен и прецизиран, заснован је на одредби члана 53 ЗУС и у истом је подносилац захтјева навео да су рјешењима Окружног јавног тужилаштва број Т13 0 КТП 0060145 23 од 16.5.2023. године и број Т13 0 КТП 0063812 23 од 03.4.2023. године повријеђена његова права и слободе зајамчена Уставом Републике Српске, а загарантована у одредбама чланова 14, 16, 23, 39 и 40 Устава Републике Српске. У захтјеву је детаљно навео историјат поступка почев од времена када је од стране послодавца „Електрокрајина“ а.д. Бањалука у јануару 2021. године, како наводи, незаконито премјештен на „зобрањени принудни“ рад у Б. М., на неодговарајуће радно мјесто електромонтера (КВ/3) иако је по занимању техничар за рачунарску технику (ВКВ/5), а да је отежавајућа околност та што је радник са инвалидитетом, због чега је морао да има посебну врсту заштите гарантовану чланом 40 Устава Републике Српске, коју није добио од Централног одбора. Због тога је против чланова Централног одбора поднио кривичну пријаву уз коју је доставио велики број доказа Окружном јавном тужилаштву Бањалука, које је по истој донијело наредбу од 24.4.2023. године о неспровођењу истраге. У притужби на ту одлуку о неспровођењу истраге за само једног члана од петочланог Централног одбора, жалио се на то што није одлучено да ли ће се, или неће спроводити истрага против осталих пријављених чланова, те изнио и друге бројне притужбе које наводи у захтјеву, али да је од стране Окружног јавног тужилаштва, Главног окружног јавног тужиоца Зорана Булатовића, донесена одлука од 16.5.2023. године у предмету број Т13 0 КТП 0060145 23, којом су прихваћени сви наводи из донесене наредбе, чиме је подржана одлука тужиоца Хане Враћешевић од

24.4.2023. године. Сматра да је својим наводима и доказима достављеним уз захтјев доказао да наредба поступајућег тужиоца и рјешење Главног окружног јавног тужиоца, нису донесени на основу Устава и закона. Предложио је да суд донесе одлуку и заштити Устав Републике Српске водећи се одлуком Врховног суда Републике Српске број 11 0 У 030457 23 Увп од 01.6.2023. године.

Поступак заштите слобода и права појединаца зајамчених Уставом Републике Српске, уређен је у одредбама чланова од 53 до 64 ЗУС. Ту заштиту, према члану 53, закон предвиђа за оне случајеве ако су слободе или права повријеђена коначним појединачним актом органа, ако против такве одлуке није осигурана друга правна заштита.

У конкретном случају акти на које указује подносилац захтјева су акти које је донио Главни тужилац Окружног јавног тужилаштва Зоран Булатовић, а Окружно јавно тужилаштво је државни орган из области правосуђа, па стога није обухваћен наведеном одредбом због чега се захтјев за заштиту Уставом зајамчених права и слобода повријеђених актима Главног окружног јавног тужиоца не може поднијети на основу те одредбе. Уз то, чак и да може, акти тужилаца у Окружном јавном тужилаштву, које сматра незаконитим и на које указује подносилац захтјева су доношење рјешења, конкретно наредбе о неспровођењу истраге и одлуке по његовим притужбама, су акти који су донесени у оквиру овлашћења тужилаца, па се не могу сматрати незаконитим актима. Осим тога из садржаја управног списка произлази да је подносилац захтјева користио сву правну заштиту која се односи на одлучивање по његовим кривичним пријавама, које напријед помиње и који поступци су окончани. Дакле, против аката које помиње прописана је редовна правна заштита, коју је подносилац искористио, па нема услова из одредбе члана 53 ЗУС за поступање по захтјеву подносиоца, што је нижестепени суд правилно закључио. Сви остали наводи подносиоца који се односе на незадовољство актима које су донијели поменути тужиоци су већ цијењени у том поступку па се у овом не могу преиспитивати.

Одлука овог суда број 11 0 У 030457 23 Увп од 01.6.2023. године, на коју се подносилац захтјева позива, односи се на другу правну ситуацију, због чега је иста без утицаја.

Из напријед наведених разлога, а како ни остали наводи захтјева нису од утицаја на законитост побијаног рјешења, овај суд налази да побијаним рјешењем није остварен ниједан разлог из члана 35 став 2 ЗУС, па се на основу одредбе члана 40 став 1 истог закона, захтјев одбија.

Записничар
Ана Матић

Предсједник вијећа
Свјетлана Кнежевић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић